

Beslissing op verzet

1. Het ontstaan en loop van het geding

1.1. Appellant is sedert mei 2008 werkzaam in dienst van verweerster aan hetCollege in de functie van (locatie)directeur.

Bij beroepschrift van 21 december 2012, verzonden aan de commissie van beroep uitgaande van de Stichting Geschillencommissies Onderwijs te Utrecht en aldaar ontvangen op 24 december 2012, is namens appellant beroep ingesteld tegen besluiten van verweerster van 2 juli 2012 en 31 augustus 2012. Dit beroepschrift is bij brief van 2 januari 2013 aan de commissie doorgezonden. Bij het beroepschrift zijn een aantal bijlagen bijgevoegd. Bij brief van 28 december 2012 heeft appellant nog nadere stukken aan zijn beroepschrift toegevoegd.

1.2. Met toepassing van artikel 10 van het Reglement Commissie van Beroep, Bijlage C bij de CAO BVE, (hierna: het Reglement) heeft de voorzitter van de commissie bij uitspraak van 8 januari 2013 de commissie ten aanzien van het ingestelde beroep onbevoegd verklaard. Namens appellant is tegen deze uitspraak tijdig verzet gedaan. Aan appellant is de gelegenheid geboden om op 15 maart 2013 door de commissie omtrent het verzet te worden gehoord. Appellant heeft bij e-mailbericht van 25 februari 2013 aan de commissie verzocht het verzet schriftelijk op basis van de ingediende stukken af te doen. Op verzoek van de commissie heeft de gemachtigde van appellant bij e-mailbericht van 11 maart 2013 de verzetsgronden nog nader toegelicht. Verweerster heeft met schriftelijke afdoening van het verzet ingestemd.

2. Motivering

2.1. De commissie dient thans te beoordelen of in de uitspraak van 8 januari 2013 op goede gronden is beslist dat de commissie ten aanzien van het door appellant ingediende beroep niet bevoegd is.

2.2. Namens appellant is in het verzetschrift aangevoerd dat de commissie bevoegd is op grond van artikel N1, aanhef en onder f. van de CAO BVE. In dit artikel is bepaald dat overigens (m.a.w. naast de onder a. tot en met e. in dat artikel genoemde gevallen) bij de commissie in beroep kan worden gekomen tegen die zaken, die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

2.3. In artikel 4.1.5. van de Wet educatie en beroepsonderwijs (Web) is limitatief opgesomd tegen welke besluiten van de werkgever beroep kan worden ingesteld bij de Commissie van Beroep.

Dit zijn de volgende besluiten:

- a. een disciplinaire maatregel,
- b. schorsing,
- c. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt,
- d. het direct of indirect onthouden van bevordering,
- e. het verminderen van de omvang van de betrekking, of
- f. de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

2.4. Aan de commissie zijn geen voor het Middelbaar Beroepsonderwijs van toepassing zijnde bepalingen in wet of regelgeving bekend, waarin in andere dan de in 2.3. hiervoor in de Web genoemde gevallen beroep bij de commissie kan worden ingesteld. Ook artikel N-1 van de CAO BVE bevat geen bepalingen in die zin en appellant heeft er in zijn verzetschrift ook geen vermeld.

2.4. Het beroep van appellant is gericht tegen de inhoud van de brieven van 2 juli en 31 augustus 2012 van verweerster. In de brief van 2 juli 2012 van verweerster is, kort samengevat, aan appellant een tweede beoordelingstermijn, over het tijdvak van 1 juli 2012 tot 30 juni 2013, aangekondigd en is aan hem medegedeeld dat, indien aan het einde van deze termijn niet geconstateerd wordt dat zijn functioneren over de hele lijn is verbeterd, overgegaan zal worden tot ontslag bij het College. Tevens is aan het slot van deze brief aangegeven dat verweerster 1 x per 6 weken een gesprek met appellant zal voeren om de voortgang te monitoren. De brief bevat voorts een motivering voor de hier weergegeven maatregelen. De brief van 31 augustus 2012 van verweerster, gericht aan appellant en aan zijn collega, bevat een weergave van een met hen op 2 juli 2012 door het College van Bestuur gevoerd gesprek en een vastlegging van de daarbij met beide directeuren gemaakte afspraken. In deze brief worden, kort samengevat, aan appellant en zijn collega enkele opdrachten gegeven, die betrekking hebben op onduidelijkheden ten aanzien van enkele aspecten

van de inrichting van Zuid, met name wat betreft de opgedragen taakverdeling tussen de directeuren. Dit diende te leiden tot een gezamenlijke rapportage uiterlijk op 14 september 2012. Blijkens een brief van appelland aan verweerster van 10 oktober 2012 kan hij zich niet verenigen met de in de brief van 31 augustus vermelde verdeling van werkzaamheden/taakstelling tussen appelland en, omdat dit een zodanige uitbreiding van de functie van appelland zou meebrengen dat daarvoor binnen zijn bestaande aanstelling geen ruimte bestaat.

2.5. De hiervoor samengevatte brieven van verweerster bevatten geen besluiten, die ingevolge de wet of de CAO BVE voor beroep bij de commissie vatbaar zijn verklaard. Noch in het beroepschrift, noch in het verzetschrift is door appelland aangegeven welk in de wet of de CAO BVE genoemd voor beroep vatbaar besluit naar zijn oordeel in de brieven van 2 juli 2012 en 31 augustus 2012 zou zijn vevat.

2.6. In zijn e-mailbericht van 11 maart 2013 heeft de gemachtigde van appelland aangegeven dat sprake is van een ontheffing van appelland uit zijn functie van locatiedirecteur. Naar zijn oordeel kan deze ontheffing worden geëid als het verminderen van de omvang van de betrekking, dan wel als een schorsing ten aanzien waarvan de commissie op grond van artikel 4.1.5. van de Web bevoegd is. De commissie stelt vast dat indien en voor zover er sprake is geweest van een besluit tot ontheffing van de functie een dergelijk besluit niet is neergelegd in de brieven van 2 juli 2012 en 31 augustus 2012. Het bij de commissie aanhangige beroep betreft dus ook niet een besluit tot ontheffing uit de functie. Door appelland zijn geen stukken aan de commissie overgelegd, waaruit blijkt dat verweerster hem uit zijn functie zou hebben ontheven. Een beroepschrift, gericht tegen een besluit waarbij appelland zou zijn ontheven uit zijn functie van locatiedirecteur, is bij de commissie niet ingekomen.

2.7. Op vorenstaande gronden is de commissie van oordeel dat zij niet bevoegd is om de in beroep door appelland aangevoerde bezwaren tegen de besluiten van 2 juli 2012 en 31 augustus 2012 in behandeling te nemen. Het verzet is derhalve ongegrond.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het verzet ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 15 maart 2013 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven en mr. L.P. Bosma, leden in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.